

VĚSTNÍK

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku

Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

Ročník XXIX.

Vídeň, únor 1982

Číslo 1/2.

Čas - vzácný dar

Co může člověk na zemi
lepšího vykonat - než
učit se být člověkem.

Nový rok až několik málo zašlých dnů leží před námi neporušený jako bílý nepopsaný list. Čas - doba v pořadí více než 360 dnů - jeví se nám jako Boží dar, ale zároveň jako složitý, k řešení předložený úkol. V těchto prvních dnech Nového roku zabývá se naše mysl /a poznáváme mnohem více než kdy jindy/, jak hodina za hodinou, den za dnem vystřídá běh času - čas utíká - a kdo ví, co nám den zítra dá. Ve shonu dnešního života sotva se zamyslíme, sotva si uvědomíme, že toto pořadí času den za dnem určuje a stanoví celý náš pozemský život. Všichni jsme

vždy a všude odvislí od času, kterého je nám nezbytně třeba k vyvinutí našeho nadání, abychom mohli rozvinout naše vlohy, časem vyrůstáme a zrajeme k dospělosti. Ale prozřetelností Boží je nám určena zvláštní míra času mezi narozením a smrtí. Co děláme v tomto nám určeném čase, co z něho vytvoříme a jak jej užijeme? Poznáváme v něm dar Boží, náš životní úkol, naše poslání?

Pohledme a uvažme, kolikrát v běžné rozmluvě užíváme rčení spojené s časem, v nichž vyjadřujeme dobré a špatné zacházení s časem. Kdodobře poslouchá a cítí s řečí, může mnohé podstatné o čase zvědět. Kolikrát říkáme nebo slyšíme: promarnil čas. Kdo tak činí, nezná pravou cenu času, nedovede ocenit velikého to daru, úkolu a poslání. Místo aby čas náležitě vyplnil důležitou a účinnou prací, zbytečně jej promarní, činí podobně jako někdo, kdo své tvrdě vydělané peníze vydá za bezcenný a bezvýznamný šmejď. Z promarněného času plodí se dlouhá chvíle, nuda, omrzelost a podrážděnost. I v kratochvíli - krátké chvíli - tkví mnohokrát negativní využití času, nechceme někdy vzít na vědomí výzvu času a hodiny, chceme se lehkomyšlně sprostít zodpovědnosti, odvracíme se od dobrého úmyslu a poznenáhle ztrácíme sami sebe. Zmařený čas - ztracený čas, to je snad nejnižší stupeň, jak zacházet a vynaložit s časem. Mařením času boříme a ztrácíme vše, čím jsme nebo čím máme být, tím ničíme vše, co by bylo možné a užitečné, totiž konat dobro a odporovat zlu.

Používáme však též rčení a slov, jak správně a užitečně zacházet s časem, na příklad: vzít si čas nebo mít čas! Kdo si bere čas pro sebe, nalézá cestu k sobě, poznává sám sebe, vytváří své vlastní já a dovede se vždy a všude opanovat. Kdo pro sebe nemá času, nemá čas pro ticho a klid ve své duši, nemá čas k rozjímání, nemá čas k milému vzpomí-

nání, je stále na útěku, dokonce přichá sám před sebou, je štván a honěn, puzen neklidem, jehož vrcholem nezřídka bývá usmrcující srdeční záchvat. Mít ovšem čas můžeme pro každého, pro bližního, pro krajana - je to výraz lásky, neboť milovat znamená mít čas. Kde lidé mají pro sebe navzájem čas, tam přichází k společnému rozhovoru, tam vychází si v ústrety, přichází si blíž, což vede k upřímnému přátelství, k lásce. Kdo nemá čas pro svého bližního, stává se spoluvinným na vývoji, když lidé si navzájem již nemají co říci, když jeden pro druhého nemá již dobrého povzbudivého slova, když lidé oněmí a mrazivá zima cizoty, nenávisti a sváru se vždy víc a více šíří nejen v našich rodinách, v lidské společnosti, ale i mezi národy, ba celým světem. Obzvláště pak v našich rodinách snažme se mít pro sebe navzájem čas; pokus vykoupit se oproti dětem nebo manželce penězi nebo sebevzácnějšími dary, nebude nikdy náhradou za zmeškaný, prodlený nebo odepřený čas.

Záleží jen na nás, jak s vzácným Božím darem - časem - vynaložíme; můžeme jej promarnit nebo zmařit, můžeme jej ale též účinně využít pro nás a naše bližní. Jak máme s časem hospodářit, připomíná nám apoštol - sv. Pavel - jednou větou: Zakupte si všecken čas!

Nechť se vám to podaří nejen dnes, v příštích dnech, ale i povždy! J.N.

O plýtvání času

Plýtvání času je něco negativního, ale nečinnost má v sobě něco pozitivního. Nečinnost není lenost - jen líní lidé promarní svůj čas. Pro ně je tuze namáhavé, aby dosáhli pravé nečinnosti. Pravá nečinnost tvoří celek, oddáme-li se odpočinku, není to tedy nic poloovičního. Zasloužená nečinnost je pro nás jakýmsi druhým platem - to se však o přestírané ctnosti čilosti může říci jen zřídka.

Postupem času jsme skoro všichni dosáhli velmi mnoho volného času, ale mezi jiným za něj platíme tím, že často nevíme co s ním začít, a každý nemá z něj radost. Pokud se odpočívalo po namáhavé práci, měla tato nečinnost ještě charakter; toho patrně již dávno pozbyla, jedná-li se jen o odpočinek po dlouhých hodinách volného času...

Uděláš-li si pro tvého bližního čas, nedívej se na hodinky!!!

Jan XXIII. a advokáti (anekdota)
+++++

John J. McCloy byl americkým Vysokým komisařem v poválečném Německu a později presidentem Světové banky. J. XXIII., který přijal jmenovaného v soukromné audienci, věděl sice, čím byl Američan dříve, nevěděl však jaké postavení měl pan McCloy později. Sv. otec se potom přece dozvěděl, že jeho návštěvník mimo své posice jako prezident jedné z největších bank Ameriky je z povolání vlastně advokát.

"O advokát!" Jan XXIII. se obrátil ke kanadskému monsignorovi, který doprovázel McCloye, aby v případě potřeby vypomohl jako tlumočník, se slovy: "Měli bychom vypravovat povídku o advokátech? Zda se Mr. McCloy nebude cítit dotčen, když ji uslyší?"

McCloy výslovně ujistil, že jej nikdo a nic neurazí., J. XXIII. začal vypravovat následující historku:

Sv. Petr upozoroval jednoho dne při své obvyklé pochůzce po nebi mezi přítomnými několik pochybných postav. Zarazil se, protože si nemohl vzpomenout, že tato individua vpustil do nebe - považoval svoji paměť za velmi dobrou. Po dlouhém přemýšlení usoudil světec: podezřelé postavy vnikly do jeho říše pouze z dolních oblastí. A měl pravdu. Důkladná prohlídka pomocí všech nebešťanů ukázala, že v hranici mezi nebem a peklem jsou různé otvory. Sv. Petr chtěl ve "vrcholném rozhovoru" se satanem případ vyjasnit.

Sotva poukázal na problém, chtěl ďábel znát návrhy svého protivníka; svatý Petr mínil, že případ je v obstranném zájmu: nebe nemá být přepraveno zatracenými z pekla - "vládce tohoto světa" jistě nechce, aby svatí v nebi opožděně obrátili ty, kteří přišli z pekla. Po těchto důkazech navrhl sv. Petr: v prvním roce se bude o dobrý stav hranice starat on, v druhém roce rohatý, a tato smlouva má platit věčně.

Satan souhlasil; vzájemným podáním ruky byla smlouva uzavřena. Petr si však ihned řekl, že tento pakt není dost bezpečný. Proto byla sepsána písemná smlouva, kterou zpečetil sv. Petr svým prstenem, ďábel svým kopytem.

První rok udržoval strážce brány nebeské vše v pořádku, v druhém roce se opakovalo poškozování hranice mezi oběma říšemi jako předtím. Sv. Petr rozezlen poukázal satanášovi na nedodržování uzavřeného paktu. - Satan se se smíchem ptal, co chce jeho protivník podniknout. Světec mu řekl, že podá žalobu u Nejvyššího soudu. Satan na to: "Ták, a máš v nebi šikového advokáta?"

Blahoslavená Anežka Česká.

Druhého března tohoto roku uplyne 700 let od smrti blahoslavené Anežky České. Podle kněze Simona se narodila 20. ledna 1206 v Praze. Byla dcerou krále Přemysla Otakara I. a jeho manželky Konstancie. Ihned po narození kuli její rodičové pro ni plány do budoucna. Byla od malička postupně připravována na své šlechtické působení, a byla dána na výchovu k sestrám do Třebnice ve Slezsku a do Doksan.

Člověk míní a Pán Bůh mění ! Její královští rodiče se usmýšleli ji provdat za mocného panovníka - Bůh však měl s Anežkou jiné plány. Vložil do jejího srdce nesmírnou lásku ke Kristu a bližním. Tak, k nepochopení jejích rodičů a mnohých dvořanů, se rozhodla zasvětit svůj celý život Bohu, Církvi a bližním. Po příkladu svatého Františka z Assisi a sv. Kláry odložila královské roucho a oblékla jednoduché, prosté řeholní roucho po vzoru sv. Kláry. Čtyřicetšest let žila v klášterní komuně. Ale žít co by řeholní sestra pouze v klášteře a pro klášter, zdálo se jí být velmi málo. Chtěla být prospěšná jiným a sloužit zvláště těm, kteří její pomoc potřebovali nejvíce. Proto za pomoci svého bratra Václava I. založila v Praze Na Františku mužský klášter sv. Františka a klášter pro řád klarisek, dále špitál, který pečoval o nemocné a chudé. Pro ten účel věnovala i své věno. Není pochyby o tom, že rodiče i její přátelé se jí snažili tento krok s poukazem na její budoucí "královské působení" vymluvit. Anežka však světským svodům nepodlehla - šla pevně za svým vnitřním hlasem a celou svou duší a srdcem sledovala svůj cíl. Své poslání plnila s největší péčí a láskou. V tomto svém povolání se cítila přestastnou a nadmíru spokojenou. Anežka se nespokojila pouze se založením špitálu - čili nemocnice - Na Františku, ale činně, ba možno říci mateřským srdcem podpořovala, a zúčastnila se při různých náboženských institucích, které zřizoval král Václav.

Tak na příklad vedle kláštera svatého Františka založili špitál poblíž kostela sv. Haštala. Anežka, která své věno darovala klášteru sv. Františka, obrací se o pomoc na svou matku Konstancii. Dějepisec o tom píše : Královna Konstancie obmyslela při kostele sv. Petra Na Poříčí založit

klášter jeptišek řádu cisterciáckého a koupila k tomu cíli týž kostel se dvorem a se vším hospodářstvím k němu náležejícím - též ves Rybník, Hloupětín a Borotice s menšími vesničkami - od rytířů německých, kteří se následkem toho odtud odstěhovali. Umysl královnin byl se však zatím změnil, poněvadž prý poznala, že by jeptišky při kostele sv. Petra nemohly pohodlně přebývat, pročez založila klášter pro ně v Tišnovicích na Moravě. Kostel pak sv. Petra se statky - od řádů německých koupenými - ustanovila pro nový špitál sv. Františka, ježž toho roku založila dcera její Anežka. Darování, které král Václav ochotně schválil, stalo se dne 6. února 1233 a špitál vstoupil ihned v život.

Anežka, po hmotném zajištění klášterů, postarala se i o jejich právní zajištění. Na základě jejího úsilí potvrzuje král Václav I. její dílo a vydává 21. března 1234 klášteru Na Františku a s ním spojenému špitálu výsadní list. Toto ovšem Anežce nestačilo a prosí o ochranu svého díla i v Římě. Anežka dosáhla i toho. Papež Řehoř IX. podřizuje oba kláštery Na Františku i se špitálem přímo Svaté stolici a to bulou ze dne 30. srpna 1234 a dále potvrdil dvěma bulami, vydanými v Perugii dne 18. května 1235 veškerá darování královny Konstancie. První bulu poslal abatyši Anežce s řeholními sestrami, druhou mistroví a špitálnímu bratřím - jak v bule stojí : "rector et fratres hospitales s. Francisci Pragae". V tomto roce se stěhuje špitál sv. Františka od svatého Haštala k sv. Petru na Poříč. Hmotně však zůstává závislým na klášteře sv. Haštala. "Starší sestra Anežka" jak se nechala oslovovat od svých spolusester, nebyla spokojena se současným stavem. Pravidla špitálního bratrstva se jí zdála býti nedostatečnými. Proto se obrací a prosí Řehoře IX. aby bratrstvo uznal jako církevní řád. To papež učinil bulou "Omnipotens Deus" ze dne 14. dubna 1237. V této bule vzpomíná papež blahodárné činnosti Anežčiny a bere řád pod přímou pravomoc Svaté stolice, prohlašuje jež za "ordo canonicus secundum deum et beati Augustini regulam", jmenuje výslovně a potvrzuje i jeho statky, osvobozuje jež od papežských desátků, dovoluje přestup jen do přísnějšího

řádu, vyjímá jej z obecných interdiktů a exkomunikací biskupských, zaručuje mu svobodnou volbu představeného a stanoví roční dan pro papežskou komoru. Končí pak: "Všem pak na tom místě svá práva zachovávajícím, buď pokoj Pána našeho Ježíše Krista tak, aby i zde ovoce dobrého jednání vzali a u přísného soudce odměny věčného míru našli - Amen."

Tak byl založen český rytířský řád křižovníků s červenou hvězdou - nikoliv, jak se mnozí spisovatelé mylně domnívali, za křižáckých výprav v Palestině, nýbrž v Praze a to blahoslavenou Anežkou Českou. Tento řád rytířských křižovníků s červenou hvězdou vzniklý z špitálního bratrstva, jež pečovalo o chudé a nemocné, byl první český řád na břehu Vltavy. Anežčina péče o její řád však ještě nekončí. Řád se rychle rozrůstal, takže mu Poříč už nestačil. A je to opět Anežka Přemyslovna, která mu našla skvělejší a prostrannější místo. 21. května 1252 klade základní kámen pro nový špitál a chrám sv. Františka na jednom z nejkrásnějších míst v Praze - naproti královským Hradčanům na konci staroslavného Karlova mostu. Tímto činem korunovala blahoslavená Anežka své životní dílo. Měla český řád, tak jak si ho představovala a chtěla mít.

Po čtyřicetišesti letech řeholního života, naplněného láskou, obětavostí, sebezapíráním a prací, odezdává 2. března 1282 svou šlechetnou duši, zajisté za doprovodu andělů, Bohu. Když se roznesla zvěst o její smrti, můžeme si představit, že v Praze nezůstalo ani jediné oko suché. Tak ji všichni milovali a ctili jako světici. Její hrob v dobách husitských válek zanikl i s kostelem a klášterem. To byla jedna z překážek, proč Anežka nebyla prohlášena za blahoslavenou. Teprve na prosby arcibiskupa a kardinála Schwarzenberga vyhlásil Pius IX. v roce 1874 Anežku za blahoslavenou a stanovil její svátek na 2. března.

Ve Zbraslavské kronice se o ní dočteme mimo jiné i toto: Anežka, dcera šťastné paměti pana Přemysla neboli Otakara, někdy krále českého, tak ozdobila květ svého mládí krásou ctnosti, že od samého počátku svého života zřejmě pospíchala do nebeské vlasti. Konečně, žijíc v řádě svaté Kláry, v přesvatém obcování naplnila

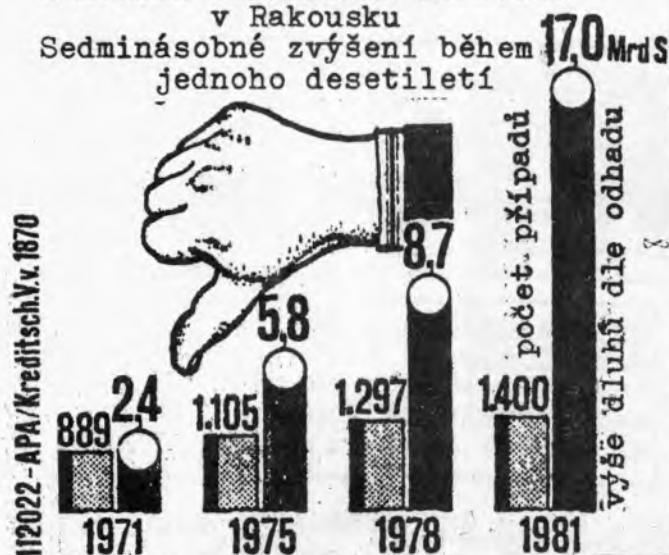
konec svého žití tak, že to, co šťastně začala, ještě šťastnější dokonala.

Blahoslavená Anežka umřela, ale její duch žije v díle, které založila. Rytířský řád křižovníků s červenou hvězdou se rychle rozšiřoval. Neomezil se pouze na kraje koruny české a slezské, nýbrž překročil její hranice a usazuje se začátkem 18. století také ve Vídni ve čtvrtém okrese a dostává farní kostel sv. Karla Boromejského. Královským dekretem jsou zde zavedeny - pravděpodobně první ve Vídni - české bohoslužby.

Tak jako všechny řády a kongregace v Československu, byli i křižovníci po únorovém puči v roce 1948 rozpuštěni, majetek zabrán, členové buď pro "protistátní činnost" zavřeni nebo rozprášeni. Některým se podařilo utéci do zahraničí, nebo se usadili ve vídeňském křižovníckém klášteře v Křižovnícké ulici /Kreuzherrengasse/ ve 4. víd. okrese. Jedním z nich byl Komandeur Plank. Po svém propuštění z komunistického vězení přichází do zdejšího kláštera P. Václav Schneider, který byl jmenován farářem u sv. Karla Boromejského. K ruce měl kaplana Josefa Novotného, který se po smrti faráře Schneidera stal farářem a byl po pasování na rytíře křižovníckého řádu s červenou hvězdou jmenován jeho provinciálem. Po těžké ráně, která rytířský křižovnícký řád s červenou hvězdou po válce postihla, nastal opět rozkvět tohoto řádu. Není také bez zajímavosti, že značná část Anežčino kláštera Na Františku v Praze byla nyní obnovena a tak se zaskvělo Anežčino dílo v nové kráse. Jako by se klášter připravoval opět přijmout do svých zdí řádové členy z Vídně, aby misionářsky působili mezi svými krajaný.

Kde se nachází hrob blahoslavené Anežky České není známo. Část známých ostatků se nachází v zámku Escorial ve Španělsku. Dlouho se o nich nevědělo. Msgr. Polc, historik v Římě po neúnavném a pilném bádání část ostatků v Escorialu objevil. Na žádost provinciála řádu křižovníků Josefa Novotného daroval španělský král část ostatků blahoslavené Anežky České a předal je loni v srpnu vídeňskému klášteru. Letošní sedmisté výročí smrti blahoslavené Anežky České bude vzpomenuť a oslaveno v neděli dne 7. března 1982 v 9,30 hod. v kostele sv. Karla Bor. ve 4. okr. Karlsplatz.

REKORDNÍ VÝŠE POČTU KONKURSŮ v Rakousku Sedminásobné zvýšení během jednoho desetiletí

V roce 1981 přes 1.400 konkursů! Většinou "velké případy"! Těmito případy loňského roku bylo postiženo a utrpělo škodu přibližně 16.000 zaměstnanců.....

Okénko do světa

neukazuje ani na začátku tohoto roku nikde na této zeměkouli to co bychom všichni rádi viděli: blahobyť, pohodu a MÍR.

S obdivem musí každý uznat, jak POLÁCI přes všechno, co souvisí s nynějším válečným právem atd., stále jsou věrni své víře a nezakolísají, ať si domácí komunisté a především Kreml přes noc vymyslí nové represalie a hlavně nové lži...

V ČESKOSLOVENSKU pokračuje zatýkání a týrání nejen kněží, ale i prostých věřících. Jaký je tam blahobyť, říká zpráva o tom, že se zájemci o jízdní kola musí postavit do fronty před prodejnu kol. - Anekdota o blahobytu a spokojenosti v "ČSSR":

Vláda hlasovala, co všechno se má zdrazit: A - auta, B - benzin, C - cigarety, D - doprava, E - elektřina, F - "fšecko" ... a dále se již nehlasovalo!

Jaký ostrov blažených máme u nás v RAKOUSKU, poznali všichni 1. ledna a neuplyne snad ani jediný den, kdy nás rozhlas, televise a tisk nepřekvapí nějakým novým zvýšením cen.

Zato požíváme bohudíky všechny svobody dle Charty lidských práv: můžeme mluvit a i hlasitě myslet o tom, co nás zabývá, cestovat kolem celého světa, máme-li potřebný kapitál atd.

Méně potěšující pro rakouskou demokracii jsou slova našeho kancléře, kterými na dvou schůzkách socialistických činitelů předhazoval pobské církvi neschopnost vést dělnictvo. Je jasné a samozřejmé, že se SPÖ snaží všemožně

slova svého předsedy Kraského bagatelizovat - je také pochopitelné, že výroky kancléře vyvolaly rozhořčení nejen u rakouských věřících a církevních kruzích, ale i v Polsku, jak ukazovaly zprávy ve všech našich sdělovacích prostředcích. (Pane - netrestej nás - viz víru Tvých nejvěrnějších.)

Telegraficky

V lednu t.r. se dožil dr. H. DRIMMEL, dřívější ministr školství a později místostarosta města Vídně, 70ti let. V stejném měsíci se dožil dr. H. GLEISSNER, dřívější dlouholetý předseda zemské vlády v Horním Rakousku, 90ti let. - V lednu se dočkali věřící konečně nového biskupa (po skoro jedenapůl roku) v Linci; rovněž Klagenfurt má nového biskupa. V televizi jsme viděli výňatky obou slavností.... V Sovětském svazu zemřel šéf-ideolog Suzlov, pravá ruka Brežněvova, ve věku 78 let a v ČSSR zahájily podle tisk. agentury DPA v severních a západních Čechách vojska Varšavského paktu manévry!-----

Zastelený čert.

PRO ZASMÁNÍ

Kryšpín a Vondra byli dva podané pytláci, vyšli si v noci na čekanou. Ale v poli byli překvapeni strašnou bouří. Vtom si vzpomněl Kryšpín, že nablízku u lesíka je stará, polozbořená pazderna, která by jim poskytla ochrany. Rychle tam doběhli. Sotva však vnikli do ní, zablesklo se tak silně, že lovci stáli jako v plameni.

"Nevadí - jen když jsme v suchu," liboval si Vondra.

Ale bědal "Co je to zde hrozného, pro pána boha?" vzkřikl strachem Kryšpín. "Vidíš - tamto v koutě - stojí rohatý - oči mu jen planou!" a již couval ke vrátkám.

Chtěli prchnouti.

"Ale kam, když všude taková hrůza!" namítl zděšený Vondra.

Tu nový blesk jim ukázal, že v koutě je čert: Hlava veliká, na ní dva rohy, oči mu svítily jako žhavé uhly, pod bradou vousy. Ještě si vyskočil na veliká kamna a zde se točil jako holub na báni.

Vondra byl srdnatější, strhl s ramene ručnici, namířil do očí a - bál!

Rohatý hned padl na zem a na smrt ustrašeným střelcům se ulevilo.

Bouře přešla. Rychle a plaše opouštěli hrdinové hrozné místo. Pádili přímo domů - - Příštího dne hned časně ráno bubnoval obecní sluha a oznamoval: "Za věřejší nepohody zatoulal se pastýřovi obecní kozel! Kdo jej přivede, obdrží slušnou odměnu!"

Kryšpín i Vondra věděli, kde ho hledat. Jen se pod vousy usmáli, ale o odměnu se nepřihlásili.

6 NÁŠ OZNAMOVATEL

Čs. lidové sdružení v Rakousku, sekr.,
Videň XV., Pelzgasse 17/přízemí. Úřední
hodiny a půjčování knih vždy PRVNÍ
čtvrtek od 19 - 20 hodin.

Mše sv. v českém kostele na Rennwegu
Každou neděli a každý svátek v 7,00 a
v 10,00 hodin. - Třetí neděli v měsíci
v 10,00 h. rytmická mše sv. - Každou
třetí neděli v 16,00 h. přednáška
P. Dominika s filmem na Rennwegu 63a.

Mše sv. na okresech

I. a II. odbor JSM: v neděli a ve svátek
v 7,45 hod. ve Fünfhausgasse,
Videň XV., v klášterní kapli.

IV. odbor JSM: v neděli a ve svátek
v 6,50 hod. u sv. Brigity, Brigittapl.,
Videň XX.

VI. odbor JSM: každou neděli v 8,00 h.
ve Familienkirche, vchod z Wattgasse,
Videň XVI.

X. odbor JSM: každou druhou a čtvrtou
neděli v 9,00 hod. u sv. Canisia,
Videň IX.

Mše sv. v kostele Na nábreží (Maria am
Gestade), Videň I.: každou neděli a
svátek v 8,10 hod.

Orel Videň

Jednota Orla II. cvičí každý čtvrtek
od 19 do 21 hod. v Blumauergasse 21.

Jednota Orla X., Puchsbaumgasse 39a,
půjčuje knihy první středu v měsíci
od 18 do 19 hodin. Také dle dohody:
tel. 64 74 845.

Jednota Orla XV. cvičí každé úterý
v Zinckgasse 12 od 18 do 21 hodin.

Naši jubilanti

Své 70. narozeniny a
40. výročí kněžského
svěcení v únoru osla-
vuje náš milý, obětavý
P. DOMINIK MATIAŠOVSKÝ

Maria Regina Florianová
(75) - Marie Fatrdlová
(65) - Božena Frčková
(60) - Veronika Pöpplová
(80) - M. Schmeiserová (60) - M. Valsová (70)

Příští podniky

Jednota Orla XV. pořádá svůj tradiční
maškarní ples v sobotu 13.2.1982
ve 20,00 hodin v sále v Pelzgasse 17.

Dětské pohádkové odpoledne Orla XV.
se pořádá v neděli 14.2.1982 ve
14,30 hodin.

Oslava našich věrozvěstů sv. Cyrila
a Metoděje se koná v neděli dne
14. února 1982 v 10,00 hodin v čes-
kém kostele na Rennwegu. Při slavné
mši sv. účinkuje sbor JSM.

IV. odbor JSM pořádá po dobu postní,
neděle 28.2.1982 počínaje, pobožnost
křížové cesty v kostele sv. Brigity.
Začátek vždy v 16,30 hodin.

85. valná hromada IV. odboru JSM se
koná v neděle 28.2. v 18,00 h. u pana
Ramsdorfer, Rauscherstr. 5, Videň XX.

Co se událo

Půlnoční mše sv. v kostele na Renn-
wegu se konala za účinkování sboru
JSM a hudebníků - Na Boží hod zpíva-
li vánoční koledy absolventi českých
škol a Orlové v stejnokrojích drželi
čestnou stráž - v neděle 27. prosince
sloužil novokněz P. K. Simandl mši
sv. na Rennwegu, kázání pronesl
P. Dominik, účinkoval opět sbor JSM
spolu s hudbou (i na svátek Tří krá-
lů) - 21.1. pořádala Jednota Orla XV.
dobře navštívený přátelský večírek
s filmem br. vzdělavatele - 23.1. se
bavil VII. odbor JSM na svém maškar-
ním večírku - 24.1. doporučovali ú-
činkující v satirickém vysílání
"Guglhupf" rak. rozhlasu návštěvu
"Ball d. tschech. Katholiken" ? - 31.1.
pořádal IV. odbor JSM svoji "masopust-
ní zábavu" za účinkování hudby "Sohaj!"

Neustávejme se modlit za mír světa
a obrácení Ruska, které šíří ko-
munismus stále více! Prosme také
o dostatek dobrých a horlivých
pracovníků na vinici Páně, ať již
kněží světských či řádových, rov-
něž i pracovníků laických....

Děkujeme srdečně za dary na tisko-
vý fond Věstníku. (Zda se vám líbí?)

Herausgeber, Verleger (Medieninh.), Redaktion: Tschechoslowakische Volksver-
einigung in Österreich. Verlags- und Herstellungsort: Wien. - Gemeinsame
Adresse: 1150 Wien. Verlagspostamt 1150 Wien. Mitteilungsblatt der Tschecho-
slow. Volksvereinigung und tschech. kathol. Vereine in Österreich. - Postspar-
Pelzgasse 17./kassenkonto Nr. 7509.267